

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Góra-Błaszczkowska

w sprawie z powództwa J. B.
przeciwko C. sp. z o.o. z siedzibą w P.
o odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 9 marca 2026 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie
z dnia 12 czerwca 2025 r., sygn. akt XIII Pa 175/23,

1. oddala zażalenie;

**2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 240
(dwieście czterdzieści) zł wraz z ustawowymi odsetkami za czas
po upływie tygodnia od dnia doręczenia zobowiązanemu
orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa
procesowego w postępowaniu zażaleniowym.**

[KK]

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem z 12 czerwca 2025 r., sygn. akt
XIII Pa 175/23, odrzucił skargę kasacyjną powoda J.B. od wyroku Sądu

Okręgowego w Warszawie z dnia 1 października 2024 r., sygn. akt XIII Pa 175/23, jako wniesioną po terminie.

Sąd ten ustalił, że odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi powoda w dniu 12 listopada 2024 r. Skarga kasacyjna nadana została w dniu 7 stycznia 2025 r., jednakże została zaadresowana bezpośrednio do Sądu Najwyższego. W dniu 14 stycznia 2025 r. Sąd Najwyższy otrzymał ww. skargę kasacyjną. W dniu 20 stycznia 2025 r., a więc po upływie ustawowego terminu 2 miesięcy na złożenie skargi kasacyjnej, Sąd Najwyższy nadał ww. skargę kasacyjną do sądu właściwego, tj. do Sądu Okręgowego w Warszawie.

Zgodnie z art. 398⁵ § 1 k.p.c. skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej.

Data wniesienia skargi kasacyjnej jest data, w której skarga została złożona w sądzie właściwym, natomiast skarga kasacyjna wniesiona bezpośrednio do Sądu Najwyższego wywoła skutki prawne tylko wtedy, gdy przed upływem dwumiesięcznego terminu od doręczenia wyroku stronie skarżącej zostanie przekazana przez ten sąd do właściwego sądu drugiej instancji (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2017 r., sygn. akt II UZ 6/17, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2018 r., sygn. akt II PZ 31/17)

Zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego wniósł powód, zaskarżając je w całości i zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia, to jest:

1) art. 398⁶ § 2 *in principio* k.p.c. poprzez jego nieuzasadnione zastosowanie i wydanie postanowienia o odrzuceniu skargi kasacyjnej jako wniesionej po upływie terminu w sytuacji, gdy skarga kasacyjna została wniesiona w terminie bezpośrednio do Sądu Najwyższego, tj. sądu merytorycznie właściwego do jej rozpoznania;

2) art. 369 § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 165 § 2 k.p.c. poprzez ich niezastosowanie i w konsekwencji uznanie, że skarga kasacyjna nadana w placówce poczty polskiej, w terminie wynikającym z art. 398⁵ § 1 k.p.c. i adresowana bezpośrednio do Sądu Najwyższego, została wniesiona po upływie terminu ustawowego wynikającego z art. 398⁵ § 1 k.p.c.;

3) art. 398⁵ k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że przepis ten wyczerpuje w całości sposób i tryb wnoszenia skargi kasacyjnej i w tym zakresie nie znajduje zastosowania odesłanie z art. 398²¹ k.p.c. do odpowiedniego stosowania przepisów o apelacji, tj. do art. 369 § 3 k.p.c. podczas gdy:

- przepis art. 398⁵ k.p.c. nie reguluje sytuacji, w której skarżący wniósł skargę kasacyjną bezpośrednio do Sądu Najwyższego, który jest sądem właściwym do jej merytorycznego rozpoznania, a więc brak jest przepisu szczególnego o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, natomiast

- przepis art. 369 § 3 k.p.c. reguluje sytuację, w której skarżący wniósł apelację bezpośrednio do sądu drugiej instancji, który jest sądem właściwym do jej merytorycznego rozpoznania i nakazuje uznać termin za zachowany również wtedy, gdy przed jego upływem apelacja została wniesiona bezpośrednio do sądu właściwego do jej merytorycznego rozpoznania;

4) art. 398⁶ § 1 *in principio* k.p.c. w zw. z art. 398⁶ § 3 *in fine* k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i zaniechanie sprawdzenia wymogów formalnych skargi kasacyjnej zgodnie z art. 398⁶ § 1 k.p.c.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o jego oddalenie w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 398⁵ § 1 k.p.c. skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej.

Przepis szczególny, jakim jest przepis art. 398⁵ § 1 k.p.c., jednoznacznie wskazuje sąd oraz termin, do którego wnosi się skargę kasacyjną (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2014 r., II CZ 51/14 z dnia 20 lutego 2014 r., I CZ 6/14, OSNC 2015 nr 2, poz. 22; z dnia 20 marca 2014 r., II CZ 107/13, z dnia 10 października 2013 r., III CZ 43/13).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest stanowisko, iż obowiązek wniesienia skargi kasacyjnej do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, wyłącza dopuszczalność odpowiedniego stosowania art. 369 § 3 k.p.c. w postępowaniu kasacyjnym (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 20 lutego 2014 r., I CZ 6/14, OSNC 2015 nr 2, poz. 22; 20 marca 2014 r., II CZ 107/13; 4 września 2014 r., II CZ 51/14, niepublikowane; 25 listopada 2016 r., V CZ 73/16, lub 6 kwietnia 2017 r., II PZ 1/17). Wykluczone jest więc postulowane przez skarżącego odpowiednie stosowanie w omawianej sytuacji art. 369 § 3 k.p.c.

W odniesieniu do środków zaskarżenia, w szczególności nadzwyczajnych, do których należy skarga kasacyjna, Kodeks postępowania cywilnego uzależnia skuteczność ich wniesienia od zachowania warunków formalnych. Skoro więc, jak już była o tym mowa, art. 398⁵ § 1 k.p.c. stanowi, że skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w niniejszej sprawie sądem tym był Sąd Okręgowy. W analizowanym przypadku skarga kasacyjna została jednakże wniesiona do Sądu Najwyższego, a więc sądu niewłaściwego. Sąd ten przekazał skargę Sądowi Okręgowemu- czyli sądowi właściwemu - po terminie do jej wniesienia.

Zażalenie strony powodowej należało zatem uznać za całkowicie bezzasadne.

W związku z tym, opierając się na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji niniejszego postanowienia. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego oparto na art. 108 § 1 i art. 98 § 1,1¹ k.p.c. w związku art. 398²¹ k.p.c. w związku z § 10 ust. 2 pkt 2 w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (jednolity tekst: Dz. U. z 2023 r., poz. 1935).

[KK]

[a.ł]

